

§ 2, odstavec 2 mění se takto:

(2) Pro každou schůzi plnou i výborovou vyloží se presenční listina, do níž se přítomní poslanci vlastnoručně zapíší.

§ 9, odstavec 1, lit. m) zní:

m) o vyloučení projevů ukládajících o republiku, ohrožujících bezpečnost státu nebo hrubě urážlivých, projevů vybízejících k těmto trestným činům nebo činy takové schvalujících ze sněmovních spisů tiskem rozdávaných. O vyloučení takových projevů ze zápisů (záznamů) výborových a jejich příloh rozhoduje předseda a zapisovatel výboru.

§ 9, odstavec 2 doplňuje se takto:

Věci, které předseda uzná za neodkladné, předloží předsednictvu k usnesení písemnému mimo schůzi.

§ 40, odstavce 1 a 2 znějí:

Příští schůze.

(1) Předseda ukončuje schůzi a sdělí usnesení předsednictva o době a pořadu jednání schůze příští.

(2) Návrhy, aby se příští schůze konala jindy nebo s jiným pořadem, mohou se státi předmětem usnášení, prohlásí-li se pro to na dotaz předsedův nejméně sto poslanců. V tom případě o nich rozhodne sněmovna bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 44, odstavec 1 zní:

Řeči.

(1) Nesmí se ujmouti slova, komu ho předseda nedal. Zpravodajové, řečníci, členové vlády a jejich zástupci mluví s řečníště. Není dovoleno řeči čísti, vyjma projevy předsedy, předsedů nebo zpravodajů výborových, členů neb zástupců vlády, stručná prohlášení přednášená jménem klubů a citace s označením pramene. Všichni řečníci však smějí užívatí poznámek psaných jen k podpoře paměti.

Dr. Staněk v. r.,
předseda.

Dr. Říha v. r.,
sněm. tajemník.

Dubický v. r.,
zapisovatel.

91.

Usnesení senátu

ze dne 1. června 1933,

kterým se mění některá ustanovení jednacího řádu senátu Národního shromáždění ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a n.

Senát Národního shromáždění republiky Československé usnesl se ve 220. schůzi dne 1. června 1933 na základě článku I. zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a n., o jednacím řádu senátu Národního shromáždění, na těchto autonomních změnách ustanovení jednacího řádu senátu:

§ 2, odstavec 2 mění se takto:

(2) Pro každou schůzi plnou i výborovou vyloží se presenční listina, do níž se přítomní senátoři vlastní rukou zapíší.

§ 9, odstavec 1, lit. m) zní:

m) o vyloučení projevů ukládajících o republiku, ohrožujících bezpečnost státu nebo hrubě urážlivých, projevů vybízejících k těmto trestným činům nebo činy takové schvalujících ze senátních spisů tiskem rozdávaných. O vyloučení takových projevů ze zápisů (záznamů) výborových a jejich příloh rozhoduje předseda a zapisovatel výboru.

§ 9, odstavec 2 doplňuje se takto:

Věci, které předseda uzná za neodkladné, předloží předsednictvu k usnesení písemnému mimo schůzi.

§ 40, odstavce 1 a 2 znějí:

Příští schůze.

(1) Předseda ukončuje schůzi a sdělí usnesení předsednictva o době a pořadu jednání schůze příští.

(2) Návrhy, aby se příští schůze konala jindy nebo s jiným pořadem, mohou se státi předmětem usnášení, prohlásí-li se pro to na dotaz předsedův nejméně padesát senátorů. V tom případě o nich rozhodne senát bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 44, odstavec 1 zní:

Řeči.

(1) Nesmí se ujmouti slova, komu ho předseda nedal. Zpravodajové, řečníci, členové vlády a jejich zástupci mluví s řečníště. Není dovoleno řeči čísti, vyjma projevy předsedy,

předsedů nebo zpravodajů výborových, členů neb zástupců vlády, stručná prohlášení přednášená jménem klubů a citace s označením pramene. Všichni řečníci však smějí užívatí poznámek psaných jen k podpoře paměti.

Dr. Soukup v. r.,
předseda.

Dr. Šafařovič v. r.,
tajemník senátu.

Navrátil v. r.,
zapisovatel.

92.

**Zákon ze dne 30. května 1933,
kterým se prodlužuje lhůta stanovená v § 6,
odst. 1 zákona o půjčce práce.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Lhůta stanovená v § 6, odst. 1 zákona ze dne 21. března 1933, č. 48 Sb. z. a n., o půjčce práce, do 15. května 1933, prodlužuje se do 30. června 1933.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede jej ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.
Malypetr v. r.
Dr. Trapl v. r.

93.

**Zákon ze dne 1. června 1933,
kterým se prodlužuje platnost asanačních zá-
konů pro hlavní město Prahu.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 11. února 1893, č. 22 ř. z., jež skončila podle zákona ze dne 3. července 1923, č. 148 Sb. z. a n., kterým

se prodlužuje platnost zákona o vyvlastňování k úpravě asanačního obvodu hlavního města Prahy a povolují se daňové výhody pro stavby v tomto obvodu, dnem 7. dubna 1933, prodlužuje se až včetně do 7. dubna 1943.

§ 2.

Pro novostavby a úplné přestavby, které následkem regulace oněch částí hlavního města Prahy, na něž se vztahuje ustanovení § 1 tohoto zákona, byly nebo budou provedeny po 7. dubnu 1933 a jejichž plocha ve stavebním povolení přesně označená leží úplně uvnitř výše uvedeného asanačního obvodu, platí příslušná ustanovení hlavy V zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních, s tou změnou, že stavbám těm, dokončeným až včetně do 7. dubna 1943, poskytuje se úplné osvobození od domovní daně činžovní na dobu 20 let, pokud jim podle všeobecně platných zákonných ustanovení nepřísluší osvobození na dobu delší.

§ 3.

(1) Stavby v § 2 uvedené osvobozují se, pokud jim přísluší osvobození od domovní daně činžovní podle tohoto paragrafu, na tutéž dobu od jakýchkoliv přírážek (fondovních a samosprávných svazků včetně přírážek školních).

(2) Převody nemovitostí (včetně směn) za účelem provedení asanace, které se uskutečnily nebo uskuteční ode dne 7. dubna 1933 až včetně do 7. dubna 1943, jsou osvobozeny od obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou jej ministři vnitra a financí v dohodě s ministry spravedlnosti, veřejných prací a sociální péče.

T. G. Masaryk v. r.
Malypetr v. r.

Černý v. r.

Dr. Trapl v. r.